Drumul Trandafirului

On August 13, 2019

Leadershipul este virtutea de a te înscrie într-o imagine care durează doar câteva secunde să o privești, dar care se imprimă în veșnicie.

Câteodată, aș vrea să fac parte din altă lume, nemuritoare și mereu însuflețită de frumusețea unei grădini plină de culoare, de liniștea unei stări imense de încântare, fapt care să constituie triumful binevenit al unei eliberări din captivitatea timpului, din temnița materială a unei societăți consumeriste și superficiale. Aș vrea să fac parte din imaginea unei realități care își perpetuează existența printre palpitațiile unei inimi mereu înflăcărate de focul sacru al gesturilor de sensibilitate, al momentelor de tandrețe din zona spiritualității.

Astfel, am ajuns să mă descriu prin excelența esteticii de a fi parte din viața de zi cu zi a unui trandafir. Asta este ceea ce se numește să-ți dorești un refugiu pentru suflet, să trăiești o experiență unică, ferită de necurăție și revărsări de vanitate. Gingășia de neatins a trandafrului, atât de apropiată de finețea penelului care așterne culorile pe pânză, în stare de prim amestec de lumesc și evelație, se datorează eliberării de lanțurile trupului omenesc pentru a pătrunde revelațiile lumii suprasensibile.

Sufletul și trandafirul, esența mea non-materială și forma de expresie a întâlnirii cu altă lume, fac obiectul unei legături explicate prin faptul că două entități ezoterice asemănătoare se află față în față cu ceea ce pictorul va turna în formă artistică, cea mai înaltă formă a validării spirituale, prin absența strigătelor de disperare din mijlocul suferinței pământești.

Adevărata minune pe care ți-o dă bunul Dumnezeu este să simți că trăiești viața unei plante perene, din familia Rosaceae, surprinsă într-un tablou căruia privitorul îi poate da, numaidecât și fără întârziere, o notă de uimitor, de veridicitate, de măreție, de prețiozitate, de perfecțiune. În sfârșit, mă simt liber să gândesc în termeni de consens cu aspirațiile de pace sufletească, în senzualitatea și în bogăția simbolică a unui trandafir care se pregătește cu hărnicie să-și schimbe nuanțele pentru un alt anotimp. Sublim și înălțător, nu-i așa?

Leadership: Poți să-ți îmbunătățești dispoziția sufletească legată de un anumit eveniment trăit ca experiența estetică, prin dezvăluirea unei imagini care tinde să înlocuiască lumea existentă?

După cum lesne se poate observa, factorul integrant al conștiinței mele de a mă raporta la lume este imaginea „Eu-lui" care se structurează din următoarele componente: sublimul unei priveliști de vis, căutarea conștientă a unei fuziuni spirituale și dispoziția sufletească legată de un anumit eveniment trăit ca experiența estetică.

Ispititor, am ajuns să cred într-o schimbare de perspectivă din care se înțelege și se concepe imaginea unei noi identități: a lucrurilor, a întâmplărilor și a vieții - văzute în funcție de capacitatea lor de a găzdui emoția unei picturi care te transportă în altă lume. Nu este de-ajuns să te consideri o șoaptă de răspuns a liniștii pe care ți-o furnizează mișcarea penelului, amintind de întinderile vaste ale unei sfinte încrederi într-un prezent pe care îl vrei continuat în alte timpuri, îl alte dimensiuni ale ființării, mai e nevoie să te conții tu însuți într-un dialog cu materia și cu mijloacele de execuție.

Iar această experiență estetică vizează adoptarea unei sensibilități aparte, a unei atitudini pozitive de tipul "sunt posesor al unui rafinament înnăscut", care denotă o mare capacitate de a empatiza și de a înțelege diversitatea naturii umane. Denotă o solidă acumulare de stări,

idei și viziuni, care tind spre exteriorizarea unui ideal de puritate și cinste sufletească pe care îl privilegiază numai caracteristica de bază a trandafirului: de a fi întotdeauna sincer, fermecător și elegant. De a se face tot timpul plăcut odată cu înflorirea lui.

Legătura cu artă este realizată prin farmecul puterii de a te înconjura de frumos, cu o aură pozitivă, discret, cu bun gust, așa cum se înconjoară pictorul de petele pline de culoare care, adunate sau împrăștiate, țin privirea și inima îndreptate parcă asupra unei imagini a paradisului, încă neterminate. Pictura mă face să nu mai cred în muritorul de rând care se pregătește pentru confruntarea cu limita absolută a timpului, ci la o redistribuire a înțelesului vieții prin inducerea sentimentului de apartenență la un spațiu paradisiac, cosmic, astral, al conștiinței care privește totul prin ochii eternității.

Marea însemnătate a artei trebuie conștientizată prin exercitarea puterii de modelare a realității într-un context de mare vizibilitate, prin referire la un conținut revelator de "potențial expresiv" în construirea viziunii asupra unei lumi complet diferite.

Frumosul presupune trăinicia unor sentimente estetice, ca duioșie, măreție, visare, vitalitate, uimire, într-o temă simbolică de inspirație pur spirituală, cu precădere în reflexul culorilor roșu și galben ale trandafirului.

Trandafirul este singura mea punte de legătură între lumile paralele, între frumosul artei și așa-numitul frumos din natură. El îmi inspiră o stare de atemporalitate, o concentrare de emoții și de evenimente în aceeași imagine, miză majoră a unui procedeu de alternanță între bun gust și simplitate. Ca și când aș fi fost ispitit de vraja unei mângâieri de cașmir pur, plină de duioșie, sinceritate și delicatețe, pe care natura o face să fie vizibilă și palpabilă în cazul unei picturi de mare finețe, în prim planul căreia se distinge o entitate vizual-plastică ce întrunește condițiile unei treziri spirituale de anvergură.

Pictura, la fel ca viața mea plină de căutări, bucurii și neîmpliniri, este realitatea unei povești sensibile, de o uluitoare frumusețe, pe care numai natura o poate plămădi din roșul trandafiriu al unei clipe plină de emoții, păstrată-ntr-o scânteie astrală, în spiritul unei renașteri în altă formă, în alt spațiu al universului.

Leadership: Poți să definești un concept al admirației pentru conținutul tău de viață care se structurează (într-o operă artistică) ca un ecou al întâlnirii dintre două lumi asemănătoare legate printr-un anumit eveniment trăit autentic?

Sensul unei trăiri trebuie să determine intensitatea reacției omului în fața unei experiențe de confirmare a "excepționalului" gândit ca sens al unei vieți care nu se topește prin exces. El trebuie să semnaleze sau să anticipeze ceva legat de tema trandafirului extinsă în lumina unei arte inconfundabile.

Scriitoarea Mary Balogh reușește acest lucru atunci când își mărturisește apartenența la două trăiri suprasensibile în același timp, prin intermediul personajului ei favorit, artistul Joel Cunningham. Adică, prin continuarea utilizării sărăcăcioase a pânzei și prin vulnerabilitatea de a sprijini viziunea unei profunde schimbări de atitudine privind rolul, conținutul și semnificația imaginii.

"Am pictat toată ziua. Am pictat furios și fără oprire și am ajuns la concentrarea totală de care am nevoie atunci când creez. Am pictat această femeie după schițele pe care le-am făcut, din memorie, și din partea aceea din mine care nu poate fi descrisă în cuvinte. Portretul nu e în niciun caz terminat, dar sunt teribil de mulțumit de el. E ceva atât de...delicat în ființa ei, încât mă temeam că nu voi putea niciodată să îl prind în gând, în viziune sau pe pânză. Dar cred că i-am prins frumusețea, bucuria de a trăi, vulnerabilitatea,

tristețea, speranța nestinsă. Oh, aș putea să rostesc o grămadă de cuvinte, fără să pot exprima ceea ce simt în legătură cu ea. Nu am pictat niciun tablou atât de repede. Dar nu este neglijent sau superficial... este sublim."

Dimensiunea și valoarea unui efect artistic este rezultatul unui șir de alăturări de semnificații, suprapuneri de culoare, îmbinări de cuvinte vii, intersecții de elemente de decor, artificii de percepție asupra realității, obsesii tematice, altele față de alăturarea inițială.

Acestea devin normalitate la o personalitate care preia de la simbolul trandafirului o formă de sensibilitate specială, adaptată pentru recepția și analiza unei imagini figurate care nu poate să înceapă decât cu alegerea culorii predominante într-un anumit moment de *insight* , de onestitate, de luciditate și de confesiune. La sfârșit rămâi uimit de nespusa simplitate a compoziției.

Leadershipul este lumea comparabilă între viață și artă, văzută ca o infinitate de imagini care-și răspund unele altora în deplină ordine, luminate de aceeași intensitate de roșu a sentimentului de apartenență la o identitate de tipul "Omul Nou" care face trecerea de la o identitate de împrumut la una reală.

Drumul Trandafirului este un concept al admirației pentru conținutul meu de viață care oferă privitorului o valoare intrinsecă referitoare la creația care continuă să mă fascineze, numită "Omul Nou".

Drumul începe de la punctul în care se declanșează înflorirea primilor boboci și se continuă, la nesfârșit, cu strădania artistului de a oferi acel "altfel" în prezentarea unui dialog fecund pe tema unei identități unice, tradusă printr-o imagine caracterizată de o dominantă cromatică intensă: roșu. Pasiune. Vitalitate. Echilibru. Imaginație. Întinerire.

Source: https://neculaifantanaru.com/drumul-trandafirului.html